

Ett förloradt får att söka

1. Ett för - lo - radt får att sö - ka, Steg från him - len— O hvad un - der!—
2. Sjelt ut - i den lå - ga krub - ban Hvi - lar han på bädd så rin - ga,
3. Se'n hur ömt allt - jemt han föl - jer Det för - lo - ra - de i spå - ret,
4. Nit - ti - o och ni - o van - dra Der ej storm och nöd dem hin - na,
5. Och hur än hans föt - ter blö - da, Skyr han ic - ke tör - ne - små - ret,
6. Och när han det ändt - ligt fun - nit, O hur huldt han det för - bin - der,
7. Då, hvad fröj - de - sång der - hem - ma! In - gått har nu ju - bel - å - ret;

(1.) Go - de her - den, och han sö - ker Huldt det få - ret al - la stun - der.
(2.) Me - dan her - dar - ne från mar - ken Ho - nom der sin hyll - ning brin - ga.
(3.) If - rig att det å - ter - fin - na! Dy - ra barn, du är det få - ret?
(4.) Men det hun - dra - de är bor - ta, Och det må - ste han ock fin - na.
(5.) Ic - ke nöd och död och fa - ra Blott för det - ta ar - ma få - ret.
(6.) Bär dem hem på si - na ax - lar, Ak - tar in - ga vä - gens hin - der.
(7.) "Her - den fått sitt får till - ba - ka". Dy - ra barn, är du det få - ret?

Text: Lina Sandell (1832–1903)

Musik: Erik August Skogsbergh (1850–1939), 1883

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 80)